

- 9 ramentum, seu notitia iuramenti, in d. c. constitutus. † Vel etiam si non interuenisset iusta causa dispensandi contra iuramentū, & tunc non esset ei consulendum q̄ veniret cōtra a iuramentum, q̄ quo ad Deū ligasset ipsum iurantem & ligatum teneret, facit quod no. in c. non est. inf. de voto, & sic b vult Inn. q̄ contra iuramentum nō possit papa dispensare. b causa non subsistente, adeo q̄ in foro conscientiae non erit tunc tutus talis dispensatus, si veniat contra iuramentum, quod tene menti, & idem voluit gl. in d. c. non est. facit etiā quod no. 7. q. i. c. scias, & i. q. viii. c. req̄ ritis. S. nisi rigor, & c. si qui. S. necessitatibus. cum seq. & inf. de iureiu. c. quanto, & 15. q. 6. c. authoritatem. & 85. d. c. Florentinum. Et no. èt quod c istud v̄ èt in materia beneficiali, vt hic patet iuncto dicto Inn. In alia materia v̄ esse magis clarū, q̄ quo ad forū cōsciētiæ non possit fieri dispensatio sine causa q̄ iuramentum, de quo dixi in d. c. quanto. Aduerte tñ, q̄ v̄ dicit D. An. in foro contentioso in dubio ca p̄sumitur, si appareat de dispensatione papæ, ar. inf. e. c. in præsentia. & inf. de re iu. c. sicut. & facit qd no. Cy. in simili in l. f. C. si cōtra ius, vel vti. pu. Et ideo in foro contentioso non posset argui de periuio di spensatus, licet alr non appareat de cā dispensationis, qd èt tene menti, & p̄ predīcta habes solutionem ad cōrium. Inn. sed Host. tenet intellectū gl. Tu potes dicere, vt èt in effectu voluit sentire D. An. q̄ sol. gl. procedat, qñ iuravit simpliciter non repeteret, sed qñ iurasset non repeterè èt occasione iuris querendi in futurum, tunc posset procedere sol. & in tellectus Inn. Et prædicta faciunt ad q. si aliquis facit pacē alicui, & promisit eum non offendere lub certa poena, q̄ talis promissio referatur & restringatur ad casum offendendū rōne inimicitiæ pñtis, vel præterita, & non aut si ex postfa cto inimicitiæ insurgat ex noua causa. & hoc tenuit Bart. in 10 I. aut facta. S. causa. ff. de p̄cen. † Et facit iste tex. ad q. Si scho laris licentius iuraverit, non recipere Doctoratum alibi q̄ in loco vbi est examinat, an possit de nouo facere se exa minari in alio studio, & prætextu nouæ licetiae recipiat ibi Doctoratum, q̄ per hoc non sit periuirus, q̄a ex noua causa assumit sibi Doctoratum, quod est no. secundum do. Ant. 11 12 † Faciunt autem prædicta ad q. Si aliquis renunciavit omni iuri quod hēt, vel hēt sperat, aut hēt p̄t in tali re. an hac re enunciatione trahatur ad ius postea de futuro "superueniens". f Nam v̄ q̄ non, nisi ius superueniens superuenient ex cā, vel spe superueniente tpe renunciationis, facit qd h̄t in l. q̄ seruus ff. de cond. ob. cau. & qd h̄t in l. i. & ii. ff. de stat. lib. & quod no. Barto. in l. qui Romæ. S. duo fratres, maxime in 5. & 6. q. ff. de verb. oblig. † Vlti. aduerte, quod inquantū dixi, sup. qd si aliquis iurat non repetete bñficiū etiam occasione iuris quārendi sibi in posterum, qd talis renunciatione habet si bi nocere per tale iurum, nisi relaxetur p̄ illū cui fuit præstum, vel per papam, an hoc simpliciter, uel indistincte pro cedat, & concludit quod tale iuramentum haber sibi noce re, nisi necessitas aliud suaderet ecclesiæ, ut quia alius non reperiretur idoneus nisi ipse. Cum tale iurum nō ligarer ī dīcto casu, nec in dubio ad dīctum casum trahetur, & si exp̄ se voluiscit trahi, censetur illicium, & sic non obligatorū, vt voluit gl. in c. Florentinum. 85. d. & ibi èt per Arch. in p̄ gl. ubi concludit tale iurum ligare, & qñ alius reperitur idoneus alias secus, eo tñ casu quo ligat, sufficit q̄ relaxetur per capi tulum cui sit præstitū, vel p̄ papā, ut sup. dixi post Inno. qui etiam contrarium, quod formauit in prin. glo. soluebat aliiis duobus modis non sup. tactis, videlicet q̄ hoc iurum non p̄ iudicabat, quia erat præstitum post spoliationē, secus si ante, vt in contraria. Sed certe (vt ipse dicit) iurum sponte præ stitum etiam post spoliationē dēt seruari per ea q̄ h̄t in c. venerabilē, de ele. Nec ob. c. solicite, de rest. spo. q̄a illud intelligitur quo ad possessoriū recuperanda, q̄a tale iurum præ stitum post spoliationē nō v̄ respicere possessoriū, sed so lum peritorium, vt ibi plene confluēuit no. & facit quod dicetur, inf. eo. c. super hoc. Vnde etiam dabat aliam solutionem, q̄a hoc iurum non nocebat, quia præstitum fuit coram iudice nō p̄t, facit quod habetur, inf. e. c. admonet, sed ista sol. etiam sibi non placet, quia tale iurum sponte præstitum obligaret, donec fieret absoluto per ea quæ habentur in p̄di. c. venerabilem. Ideo tene menti quæ superiorius dixi cū gl. post Inn. intelligendo dīctum Inno. prout superiorius dixi su per gl.

ADDITIONES.

- a Ipsū incantem. Vide ad hoc propositum mirabilem opinionem, quam tenet Paul. de Cast. in conf. 290. Vñla supra scripta facti narratione, in 2. parte, le cun-

dum nouissimam impressionem, vbi vult quod quoti. scunque ius cū le artat ad iuramentum, si quis iuravit, nō potest aliquo modo papa habilitare ab illo iuramento, & sic papa non potest le intromittere in iuramento firmato super ius civile.

- b ¶ Dīsp̄are. Adde Roma. conf. 1. vbi dicit q̄ papa disp̄sat super iuramento, & illud interpretatur.

Tu addē in terminis q. quam formaristi. s. vtrum papa poset super iuramento sine causa dispensare, & conclude cum isto, quod non, ut per eundem , Ro. conf. 4. 25. inci. In re prælenti, nec est aliter dispensatus tunis quo ad Deum, vt pleno per Fel. in c. 2. col. 8. ver. & est adiudicandum q̄ predīcta inf. de spon. & in c. constitutus. sup. de consti. quibus addē quo posuit in apost. ad Iſum , in c. i. Quæ autem dicatur cā per quā possit dispensare, dic tu post Card. in cle. 1. f. 1. q. d. iureiu. si iuramentum fuerit illucrum, alle. Inno. in c. debito. eo. tñ. Idem tener Pau. de Cast. conf. 1. 26. incip. Præi. oppositio sine prædicione, col. 2. ubi dicit q̄ abolutio iuramento peti non potest nisi quando iuramentum effet exortum dolō, vel metu, vel super re illicta, pura super vñra per Ion. in c. fi. uero, de iureiu. Si autem fuerit licitum, abolutio sequi non potest ut p̄ Arch. To. An. & Do. in c. quamvis de pacib. 6. Pau. de Cast. d. conf. Ale. conf. 4. 2. incip. Super præmissio, col pe. vol. 1. & conf. 51. incip. uisit. uol. 3. & Ro. conf. 51. 2. incip. In cūl. proposito.

An & quando iuramentum possit remitti, & a quo, dies quod in dubio iuramentum tñp̄er est obseruandum, ubique seruari potest sine interruſi ſalutis aeternæ cōdebitores, & c. cum contingat de iureiu. tamen quando iuramentum est p̄tūlū partis, & ad eius ſolam vñlitudinem, potest per partē remitti, ut no. in c. constitutus. de refri. & in c. venerabilē de e. & in c. 1. de voto, & in c. auſt. 1. 5. q. 6 & uide gl & Arch. in c. Florentinum. 85. d. 8. ha beatur per Spe. in tñ. de leg. in 5. nunc offendendum ver. 24. & uer. hoc quoque, & in tñ de iureiu. circa f. in uer. quid si. & habetur per Inn. in c. ad aures, qd meus cau. a. & per Io. An. in c. cum quidem. de iureiu. & pro D. An. in c. quāto e. tñ. An autem p̄p̄fet super tali iuramento p̄ficit p̄ ſi partis, & ad partis ſuilitatem ſine partis conſenſu, dicas q̄ in dubio maxime i ne magna cā quā p̄ te fecit declarare, in c. ad aud. in iur. de cle. non refl. & in c. uenerabilē, de ele. & in c. eternū. & in c. quanto, & in c. intell. Qto de iureiu. quod in tñl. de verum, ſuili iuramentum effet p̄tūlū ſolam ob reverentiam Dei, & ip̄i Deo, qua illud etiam papam non remitti, ut in p̄zall. iuribus, & hr p̄ D. Caran. tñ. i. g. nos autem, in 4. q. de iureiu. ubi plene examinat utu paſſum.

- c ¶ Beneficium. Adde uidendum quod voluerunt Do. de Ro. deci. j. de urei. in no. d ¶ V̄el præterita. Adde Ro. conf. 183.

- e ¶ De futuro. Adde Fran. Are. conf. 18. 3. & Ro. conf. 22. & 172. & 180. Ange. cōf. 51. 2. 2.

f ¶ Superuenient. Vide Bar. in l. f. uxor. S. diuus. ff. de adul. in l. post emancipationē, 5. 1. ff. de libe. leg. in l. qui cum tutoribus, fit de trans. Bald. in l. ſpem, C. de dou. 1. p̄actum, in 3. q. C. de coll. Pet. de Anc. cle. literas, de refri. & in conf. 105. incip. Vñl. in 2. col. & Ro. in conf. 4. 04. inci. diligenter inspectis in vlt. col. & in conf. 168. circa primum quo queritur, circa primi ubi ponit de filia renunciante h̄r editio p̄t, nunquid possit lucentere, fratri qui succedit in haretate paterna, & Fed. de Sen. in conf. 2. 2. inci. Factum tale est, quo fratres Ale. in conf. 187. inci. Vñl. & mature difusso col. 3

- g ¶ Ligare. Adde Ro. ſim. ſu. fo. 15. cōtra gl. in Florentinum. alle. tex. in l. f. ſi ad mu. ¶ Adde q̄ ell. hñg. in oratione. ju. 403. q̄ in c. quod ibi no. apo. in ure. periu. n. 2. ubi all. etiam illud ſu. & quod posuit ibi post alios ī apo. meis, 5. de ref.

S V M M A R I V M.

- 1 Renuncians beneficio suo, non potest illud repeterere, nec tacite, nec exp̄ſe. 8

- 2 Vñlū emisſim in infirmitate, ualeat ſicut alia diſpositiones, ummodo infirmitas non ſit tanta quod excludat sanitatem mentis.

- 3 Per petitionem habitus monachalis, an quis uideatur tacite uouere de intrando religionem. 6

- 4 Bona conceſſa alicui ecclesiæ ab ingresso poſſunt repeti ipſo recedente ab ecclesiæ. 7

- 5 Prinatus aliquo honore, ſi reſtituatur, an recipiat ipſum honorem.

- 9 Religiosus tranſiens ad aliam religionem, eſt penitus ſeparatus a prima, etiam intra tempus probationis in ſeunda.

- 10 Religiosus tranſiens an alia religionem, an retineat aliquid de primo mo naſterio.

- 11 Religiosus, an cenſatur de nouo dare?

- Clericus verbaliter depoſitus, poſtē per ſolum Epifcopum reſtitui, ſecus ſi eſt actualiter degradatus, quia tunc ſolus papa reſtituit.

- Catera uide inſta in iſto cap. in loc. D. An. qua ponitur in p. roxi.

C A P. III.

X transmissa. Qui renunciat bñficio suo tacite, uel exp̄ſe, il lud repeterere nō p̄t, h. d. In prima ponit partis q̄ rela. In ſcda. p̄uidet, ibi, Verū qm̄. Causa lite. P. Rubeus clericus San. Ni. de Ceparano infirmitate laboras apud monasteriū San. Sal. petuit ſibi habitū monaſticū idu geri, tandem ſanitate recuperata tranſiuit ad monasteriū pdi cū gratia ſplendit uotū ſuū, & aliquantulū mora facta in monaſterio fecit ſibi reſtitui illa q̄ cōtulerat ecclesiæ San. Nic. poſtmodū nihilominus volebat, vt reſtituere ſe in ecclesiæ p̄dī. voluntate mutata, ſed Abb. de Ceparano & clerici eu recipete nollebant, unde hoc significauit domino Pap̄e, idē Abbas, ſuper hoc ſcribit papa Epifcopo Verulano, dicens quod dicta ecclesia ab eo ſoluta eſt ex quo ea, quæ ſibi conſulit, ad petitionem eius ſibi reſtituit. Mandat quatenus, ſi itares ſe habet, p̄dī ſolū Abbatem & ſocios eius ad rece ptionem illius Petri nulla ratione compellat, nec compelli permitrat, tamen rogare poterit illos, ut illum de nouo Pan. ſuper ſecunda primi.